

DE GANS EN ZIJN BROER HET LOT

Bart Moeyaert &
Gerda Dendooven

Op een avond vroeg de gans of zijn broer misschien aan hetzelfde dacht als hij, en de broer zei dat dat wel eens zou kunnen. 'Waarom dacht je dan?' zei de gans. 'Ik dacht aan een geluk bij een ongeluk,' zei de broer. 'Ik stelde me voor dat we een lot hadden gekocht, dat later op de avond een winnend lot was gebleken.' 'Hou maar op,' zei de gans. 'Ik weet wat je gaat zeggen. Daarna wilden we het gezellig maken met een kop thee en een hoog vuur in de haard, dat we aan de gang kregen met een paar houtjes en een klein wit papiertje, waarvan later op de avond bleek, dat het ons winnende lot moet zijn geweest.'

'Precies,' zei de broer. 'En hoe het vuur veel hoger werd dan we wilden, zo hoog en heet dat het roet in de schouw vlam vatte.'

'De gensters warrelden door de schoorsteen naar buiten en kwamen op ons dak van

riet terecht, en wij waren ons van gans, terwijl hij een beetje hoger en zich met zijn rug tegen de 'We hadden niet door dat het smeulde en rookte, en binnenkort

geen kwaad bewust,' zei de in de luie stoel ging zitten, leuning aanschurkte. dak boven ons hoofd in lichterlaaie zou staan.'

'Ja, ja, ja,' zei de broer, en hij boog zich naar de gans toe om hem aan te stoten. 'Dat zat ik dus net ook te denken. Dat we niets wisten van de brand van ons huis, omdat we het zo druk hadden met blij zijn om het winnende lot.'

'Het lot dat we niet meer hadden,' zei

de gans.

'Juist, dat we niet meer hadden. Wat geluk niet te koop is met een lot,' 'Dat is wijs,' zei de gans. Hij knik-slaakte een zucht die duidelijk gelukkiger kon worden dan dit had. Rust en een warm buiten was een mooi seizoen was.

nog maar eens bewijst dat zei de broer.

'En we zijn goeie broers, die tegelijk aan hetzelfde ken verder geen geluk bij een wensen we nog dat we geen lot ons niets

te, ging rechtop zitten, en moest maken dat hij niet moment. Kijk eens wat hij gevoel, een eigen stoel, en aan de gang dat van iedereen

'Hm,' deed de naar zijn broer. een klein papiertje Verrassing. Jammer mee doe.'

want er zijn er maar weinig denken,' zei de broer. 'Ik broers die tegelijk aan een ongeluk denken, dus wat meer? We mogen blij zijn hebben gekocht. Er kan gebeuren.'

'Ach,' zei de broer, lot aannam. 'Géén Een lot is een lot, en 'Ja, precies,' zei de boven iets hoorde kraken, stoel, zijn knie, of iets in

gans, en hij keek even opzij Hij aarzelde en stak toen omhoog. 'Het spijt me. dat ik ons er geen plezier

en hij aarzelde voor hij het plezier is overdreven.

de haard brandt toch al.' gans. Hij dacht even dat hij maar het kon ook zijn luie het vuur geweest zijn.

DE GANS EN ZIJN BROER
GELUK

Bart Moeyaert &
Gerda Dendooven

De gans keek naar zijn poten. Hij bewoog zijn tenen, schudde met zijn knieën, en knikte tevreden. Daarna tikte hij met zijn mes tegen zijn glas, en zei dat hij gegroeid was.

‘O ja?’ zei de broer, nog voor hij zijn vork met stampot erop in zijn mond stak. ‘De laatste tijd zing je meer, dat valt mij op, maar dat je gegroeid zou zijn, is mij geheel ontgaan.’

‘Mij ook,’ zei de hond, die achter de ruggen langs naar het eind van de tafel keek, waar de gans rechtop stond. ‘Je houdt je rug rechter dan vroeger, is dat niet het verschil?’

‘Klopt, klopt,’ zeiden de schapen. ‘Je houdt je kin hoger, en je borst gaat meer vooruit als je ademt, maar gegroeid - nee, dat zouden we niet durven zeggen.’

‘Pas je niet meer in het deurgat, misschien?’ zeiden de kalkoenen. ‘Bots je met je voorhoofd tegen de balken? We hebben verleden week nog tegen elkaar gezegd dat het lijkt alsof jij meer plaats inneemt dan vroeger, ja, meer licht geeft zelfs, maar bewijzen kunnen we het niet. Het is een gevoel.’ De kalkoenen legden hun vork in hun bord en keken in stilte naar de gans.

De broer, de hond en de schapen keken mee.

‘Nee,’ zeiden ze ten slotte tegelijk. ‘Het is een gevoel, inderdaad.

Gegroeid ben je niet. Hoegenaamd niet.’

‘Oké dan,’ zei de gans. Hij excuseerde zich voor het storen en ging zitten. Hij stopte stampot in zijn mond, had een liedje in zijn hoofd, en een wijsje in zijn tenen.